

Ἀνίστη εἰσέτι καὶ ἔσχε τὴν δύναμιν ὃ ἅπαν-
τήσῃ.

— Βοήθεια, Γοντράν φόνευσον, φόνευσον. ὦ!
κάλλιον ν' ἀποθάνω διὰ τῆς χειρὸς σου, ἢ νὰ γίνω
λεῖα τοῦ τέρατος τούτου.

Ὁ δὲ Ἀκακίας, γνωρίζων τὸν ἄκαμπτον τοῦ ἐ-
ξορίστου χαρακτήρα ἤρχιζε νὰ φοβῆται ἀποφασί-
ναι αὐτοῦ ἀπελπιστικὴν καὶ ἐβύθισε τοὺς περ-
νιστῆρας του εἰς τὰ καθημαγμένα πλευρὰ τοῦ ζώου
του.

Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὁ κτύπος ἠκούσθη, ἡ δὲ
βουλὴ ἐκτύπησε τὴν χεῖρα τοῦ ἄραβος, ἥτις ἐ-
στήριζε τὴν ὥραιάν Ἐλισάβετ. Οὗτος ὥθησε κραυ-
γὴν πόνου καὶ λύσεως καὶ ἐκίνησε τὴν θαλασθεῖ-
σαν χεῖρά του, ἥς τὸ αἷμα ἀνέβρυνεν ἐπὶ τῆς νεά-
νιδος.

Ὁ ἵππος του ἔμεινεν ἀκίνητος, ὁ δὲ σφικτὴρ ὅσ-
τις ἐκράτει τὴν κυρίαν Φαβιέρ ἐξεσχίσθη. Τότε
δὲ αὕτη αἰσθανθεῖσα ἐκυτὴν ἐλευθέραν, ἐπήδησεν
ἐπὶ τῆς γῆς πρὶν ὁ δούλος εὖρῃ τὸν κακρὸν νὰ
λάβῃ τὴν μάχιράν του, καὶ νὰ τὴν φονεύσῃ, ὡς
εἶχε σχεδιάσει· ἐὰν τῷ διέφευγε.

(ἀκολουθεῖ).

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ.

(Συνέχεια ὅρα φυλ. 29)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Στρατεία εἰς Αἴγυπτον. Μάχη τῶν Πυραμίδων.

Ναυμαχία Ἀβουκίρ. Στάσεις τῶν Αἰγυπτίων.

Ἐξ μεγάλης στρατιᾶς κατετρόπωνσεν εἰς τὴν
Ἰταλίαν ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Ναπολέοντος, καὶ τῆς
Αὐστρίας ὁ αὐτοκράτωρ ἠναγκάσθη νὰ κλείσῃ εἰ-
ρήνην, παραδεχθεὶς ὡς ὅρια φυσικὰ τῆς Γαλλίας
τὸν Ῥήνον, τὰς Ἀλπεις, τὰ Πυρηνναῖα, τὸν Ὀκεα-
νόν. Ὁ δὲ Ναπολέων, περὰ νῆς οὕτω τὴν τε στρα-
τιωτικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἐντολὴν, ἀνε-
χώρησεν εἰς Παρισίους, ὅπου τὰ πράγματα τῆς
δημοκρατίας, κυλιόμενα ἐν τῇ ἀνεμοζάλῃ τῶν πα-
θῶν καὶ τῶν στάσεων, ἤνοιγον αὐτῷ νέον στάδιον
δόξης, τῆς δόξης ἥτις ἔσπεψέ ποτε τὸ μέτωπον
τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου εἰς τὰς Ἰνδίας.

Πολεμισταί! ἐπεφώνησεν ὁ Ναπολέων, καθ' ἣν
στιγμὴν οἱ ἄνδρεῖοι τῆς Ἰταλίας νικηταὶ ἐπεβιβά-
ζοντο εἰς τὸν στόλον ἐν Τουλῶνι· ἡ στρατιὰ ὧμῶν
εἶναι ἡ πτέρυξ τοῦ κατὰ τῆς Ἀγγλίας στρατοπέ-
δου· ἐπολεμήσατε ὅρη καὶ πεδιάδας, ἐπολιορκή-
σατε τείχη, τώρα σὰς μένει ὁ πλεῖστος τῆς θα-
λάσσης. Αἱ βωματικαὶ λεγεῶνες, ὧν τὰ ἔργα ἐμι-
μήθητε μὲν πολλάκις, ἀλλὰ δὲν ἐφθάσατε μέχρι
τούδε, κατεπολέμουν τὴν Καρχηδόνα, ἐν τῇ αὐτῇ

ταύτῃ θαλάσσῃ καὶ εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Κύθρου·
οὐδέποτε δὲ τὰς ἐγκατέλιπεν ἡ νίκη, διότι ἀκα-
τάβλητος ἦτο πάντοτε ἡ γενναϊότης των, μεγάλη
ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ περὶ θάρχη καὶ ἡ σύμψνοια...
Στρατιῶται καὶ ναῦται! περηνελήθητε μέχρι
τούδε, ἀλλὰ σήμερον ἡ δημοκρατία μεγάλως πε-
ρὶ ὧμῶν ἐπιμελεῖται· ἡ θεὰ τῆς ἐλευθερίας ἥτις
ἀνέδειξε τὴν δημοκρατίαν δέσποιναν τῆς Εὐρώπης,
τὴν θέλει ἤδη δέσποιναν καὶ τῆς θαλάσσης· καὶ
τὸν ἐθνῶν τῶν μακρὰν αὐτῆς εὐρισκομένων.

Καὶ τότε μόνον ὁ συνηγμένος ἐν Τουλῶνι στρα-
τός ἔμαθεν ὅτι ἐφέρετο πέραν τῶν θαλασσῶν, ὑπὸ
τοῦ μεγάλου αὐτοῦ στρατηγοῦ, ἵνα δρέψῃ νέας
δάφνας, ἀλλ' ἠγνόει ἐντελῶς τίνα θάλασσαν ἐμελ-
λε νὰ διέλθῃ, τίνας τόπους νὰ κατακτήτῃ, καὶ
περιχωρῶς ἐπεβιβάσθη εἰς τὸν στόλον τῇ 19 Μαΐου
1798, θαρρῶν εἰς τὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ στρατάρ-
χου καὶ προθύμως ῥιπτόμενος εἰς τὸ στάδιον
αγνώστων κινδύνων. Ἡ δὲ Ναυαρχίς, ἡ φέρουσα
τὸν Ναπολέοντα καὶ τὸ μυστικόν του, ὠνομάζετο
κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν Ἀνατολὴ... πάλ-
λουσι σήμερον οἱ λαοὶ ἀκούοντες τὸ ὄνομα τοῦτο,
καὶ σύμπασα δονεῖται ἡ Εὐρώπη ματαίως μὲν ἐλ-
πίζουσα εἰς τὴν εἰρήνην, ἀνησυχούσα δὲ διὰ τὴν
ἐπικειμένην ῥῆξιν... Τὸ μέλλον κεῖται εἰς τὴν
ποδιάν τοῦ ὕψιστου.

Ὁ δὲ στόλος, κατὰ τὴν διάβασιν αὐτοῦ, ἐξου-
σίασε τὴν Μελίτην ἀμαχητὶ, ἀφίει δὲ τρισχιλίους
φρουροὺς, ἀνήχθη πάλιν εἰς τὸ πέλαγος, στρέφων
τὰς πρῶτας πρὸς τὰ παράλια τῆς Αἰγύπτου. Τέλος,
τῇ 1 Ἰουλίου, οἱ μιναρέδες τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ
ὁ πύργος τῶν Ἀράβων, ἀπεκάλυψαν εἰς τὴν στρα-
τιάν τὸν σκοπὸν καὶ τὸ τέρμα τοῦ διάπλου.

Πρῶτος ὁ Μενού ἀποβιβάζεται εἰς τὴν ξηρὰν,
καὶ τὴν αὐτὴν νύκτα ὁ Ναπολέων μετὰ τοῦ Κλό-
βερ τὸν ἐνταμόνουσιν εἰς Μαχαβούτ, ὅπου ἀνεπτύ-
χθη εἰς τὸν οὐρανὸν τῆς Ἀφρικῆς τὸ πρῶτον ἡ
τρίχρως τῆς δημοκρατίας σημαία. Ὁ δὲ στρατάρ-
χης, ἀνυπομονῶν νὰ λαμπρύνῃ τὴν ἐλευσίαν του,
δὲν περιμένει τὰς λοιπὰς μοίρας· γνωρίζων ὅτι ἡ
Ἀλεξάνδρεια ἐτοιμάζεται εἰς ἀντίστασιν, θέλει νὰ
ἐκπλήξῃ μὲν τοὺς νέους ἐχθροὺς του δι' ἀγνώστου
αὐτοῖς τόλμης, νὰ μεγαλύνῃ δὲ, διὰ κατακτήσεως
ἐπωφελοῦς, τὸ στρατιωτικὸν φρόνημα τῶν οἰκείων.
Καὶ διχαζὼν τὴν στρατιάν, ἐφορμᾷ καὶ ἐξουσιάζει
τὴν Ἀλεξάνδρειαν.

Ἀλλὰ καὶ πολιτικῆς συνέσεως ἐγκρατῆς, συνιστᾷ
διὰ προκηρύξεων εἰς τοὺς ἀνδρείους τὴν εὐλάβειαν
πρὸς τὸν ὀθωμανικὸν λαὸν καὶ τὴν ἀνεξίθρησκειαν.

Ἀλλ' ἀνάγκη νὰ ἐκφοβίσῃ τοὺς κυρίους τοῦ Καί-
ρου καὶ πέμπει τὸν στρατηγὸν Δεσσαί, ὅστις τα-
χυπορῶν φθάνει μετὰ τῆς μοίρας αὐτοῦ εἰς τὴν
ἐρήμον, καὶ προφύλαξ τῆς στρατιᾶς ὁδεύει πρὸς
τὸ Δαμαγχοῦρ. Ἀλλὰ κατὰ τὴν μακρὰν ταύτην ὁ-
δοιπορίαν, οἱ στρατιῶται ἐλλειπτεῖς ὕδατος καὶ
ἐκτεθειμένοι εἰς τὸν ἀσυνήθην καύσωνα τοῦ κλί-
ματος ἐκείνου, ὑπέστησαν μυρίας βασάνους καὶ
μαρτύρια, ὁ δὲ Δεσσαί, καὶ τοὶ δυσκόλως τα-

ραττόμενος ἐν τοῖς μεγάλοις κινδύνοις, ἔγραφε τῷ στρατάρχη. — Ἐὰν ὁ στρατὸς δὲν διαβῇ τὴν ἔρημον ταχύτητι ἀστραπῆς, ἀπόλλυται ἀνυπερέ-
τως.

Ὁ δὲ Ναπολέων, ἀρεῖς φρουρὸν τῆς Ἀλεξανδρείας τὸν Κλέβερ πληρωθέντα ἤδη κατὰ τὴν ἐφοδὸν τῆς πόλεως, ἐξάγει τὴν στρατιὰν πρὸς τὸ Κάϊρον, ἀναθεὶς τὴν ὁδηγίαν τῆς μιᾶς τῶν πε-
ρύγων εἰς τὸν Δουγά, ὅστις φέρεται πρὸς τὸ Κάϊρον ἐκ τῆς εὐωνόμου ὁλῆς τοῦ Νεῖλου, ἵνα προ-
στατεύσῃ τὸν γαλλικὸν στολίσκον.

Καὶ κάσων πνιγρὸς, μετ' ὀλίγον ἡ πείνα, καὶ μάλιστα ἡ δίψα ἐξασάνισαν φοβερὰ τοὺς στρα-
τιώτας τῆς δημοκρατίας· πολλοὶ ἀπέθανον, χεῖρι-
στον δὲ πάντων, ὁ κατοπτρισμὸς, φαινόμενον ἄ-
γνωστον παρ' ἡμῖν, ἐπεδείκνυσεν εἰς τοὺς ἀκορέ-
στους ὀφθαλμούς των πλάνον, ἀπέραντον λίμνην,
εἰς ἣν ἀντενακλάτο ἡ ἄμμος τῶν λόφων καὶ τῶν
ἄλλων τοῦ ἐδάφους ἀνωμαλιῶν. Καὶ τοιαύτη εἶ-
ναι ἡ πλάνη τοῦ κατοπτρισμοῦ, ὥστε ἡ ἀπάτη διαρ-
κεῖ ἀτελεύτητος, ἐπειδὴ δὲ ἐπερᾶνη τὴν προῖταν,
οἱ Γάλλοι ἀσθμαίνοντες καὶ κεκμηκότες ἔσπευδον
τὰ βήματα πρὸς αὐτήν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον, ἀνα-
τέλλοντος τοῦ ἡλίου, διελύετο ἡ μαγεῖα, καὶ ἡ ἀ-
πόγνωσις κατέβαλε τοὺς ἀνδρείους. Τὸ μὲν ἔδα-
φος ἦτο πεπυρακτωμένον, καὶ εἴτε ἐθάδιζον, εἴτε
ἐκάθηντο, αἱ βράσανοι ἦσαν αἱ αὐταί, ἡ δὲ νύξ ἀντὶ
νὰ τὰς βαλσαμόνη, ἐπέχεε δρόσον ψυχροτάτην καὶ
ἐπάγωνε τοὺς πολέμιστας μέχρι τῶν ὀστέων.

Ἀλλὰ τὴν 8 Ἰουλίου φθάνει ὁ Ναπολέων εἰς
τὸ Δαμαγχοῦρ καὶ ἡ στρατιὰ λησμονεῖ τὰ παθή-
ματα τῆς ἐρήμου καὶ τὰ στασιαστικὰ αὐτῆς πα-
ράποντα. Τὴν 10. κινεῖται πρὸς τὸ Ῥαμανίχ, φθά-
νει εἰς τὸν ἐπιθυμητὸν Νεῖλον καὶ πρῶτος αὐτῆς
πόθος εἶναι, νὰ ῥιφθῇ εἰς τὰ δροσερὰ ὕδατα τοῦ
ποταμοῦ. Ἀλλὰ μόλις κορέσασα τὴν δίψαν καὶ ἀ-
ναπαυθεῖσα, προσβάλλεται ὑπὸ Μαμαλούκων συν-
τάσσεται ὑπὸ τὰς σημαίας, καὶ τὸ πυροβολικὸν
τοῦ Δεσπὶ διασκορπίζει τοὺς πολέμιους. Καὶ ὁ
στρατὸς ὁδοιπορεῖ τὴν νύκτα, παρακολουθούμενος
δύο τοῦ στολίσκου, ἐνῷ ὑπάρχουσιν δύο στρατηγοὶ
μετὰ τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ πυροβολιστῶν καὶ ἐφίππων.
Ἀλλ' ἐπιπνεύσαντος ἀνέμου σφοδροῦ, ἀπομακρύνε-
ται τῆς στρατιᾶς ὁ σολίσκος, καὶ ἀναγκάζεται νὰ
πλησιάζῃ εἰς τὸν ἐχθρικὸν στολίσκον, τὸν προστα-
τευόμενον ὑπὸ τῶν πυροβολισμῶν Φελάχων, Μα-
μαλούκων καὶ Ἀράβων τετράκις χιλίων. Ἐδῶ ἡ ἀν-
δρεία νικᾷ πολυαριθμοτέραν δύναμιν καὶ κατα-
στρέφει τὰς ἐχθρικὰς κανονοφόρους. Ὁ Ναπολέων
ἐν τούτοις ἀκούσας τὸν πυροβολισμὸν κινεῖται, βή-
ματι ταχεῖ, πρὸς τὸ Χεβρεῖ, καὶ ἀπαντᾷ πρὸ
τοῦ χωρίου τοὺς Μαμαλούκους, παρατεταγμένους
εἰς μάχην. Διατάσσει δὲ οὕτως τὸν στρατόν. Συν-
τάσσει πέντε μοίρας, ἐκάστη δὲ σχηματίζει τε-
τράγωνον ἔχον ὀκτὼ ἄνδρας κατὰ μέτωπον, εἰς
μὲν τὸ κέντρον μένει ἡ ἀποσκευὴ καὶ τὸ ἵππικόν,
τὸ δὲ πυροβολικὸν εἰς τὰς γωνίας. Οἱ ἐπίλεκτοι ἐ-
καστοῦ τετραγώνου ἀπετέλουν οὐλαμούς, παρὰ

πλεύρους τῶν μοιρῶν καὶ ἐπικουροῦντας εἰς τὰ προσ-
βαλλόμενα σώματα.

Οἱ δὲ Μαμαλούκοι, ἅμα πλησιασάσης τῆς στρα-
τιᾶς, ἐφορμῶσι φαλαγγίδων καὶ πλημμυροῦσι τὴν
πεδιάδα· ῥίπτονται κατὰ τῶν γαλλικῶν πετερύγων,
προσβάλλουσιν ἀπανταχόθεν τὰ τετράγωνα, ἀλλὰ
πανταχοῦ ἀπαντῶσι τέχνη σιδηρὰ ἐκπέμποντα πῦρ
καὶ θάνατον. Ἄλλη δὲ πληθὺς ἐπιπίπτει ὀρμητικῇ
κατὰ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος καὶ τοῦ μετώπου τῆς
στρατιᾶς, πλησιάζει μέχρι βολῆς τουφεκίου, ἀλλὰ
τὸ πυροβολικὸν ἀποκαλύπτει τότε τὰ φλογερὰ
στόματά του καὶ τοὺς τρέπει εἰς φυγὴν παραχρῆ-
μα. Οἱ δὲ Γάλλοι ὀρμῶσι κατὰ τοῦ χωρίου καὶ τὸ
κυριεύουσι. Μετὰ δῖωρον πείσμα, οἱ πολέμιοι, ἀ-
φέντες ἐξυποκρίτους νεκροὺς σπεύδουσι πρὸς τὸ
Κάϊρον ἐν ἀταξίᾳ, καὶ ὁ στολίσκος αὐτῶν, τρεπό-
μενος εἰς φυγὴν, ἀναβαίνει τὸν Νεῖλον.

Ἡ μάχη αὕτη ἤρκεσε νὰ οἰκειώσῃ τοὺς Γάλλους
πρὸς τοὺς νέους τοῦτους ἐχθροὺς των, καὶ ἐφώτισε τὸν
Ναπολέοντα περὶ τῶν μέσων τοῦ πολεμεῖν αὐτοῦ.

Ἡ δὲ στρατιὰ, διανυκτερεύσασα εἰς τὸ χωρίον,
ὀδεύει τὴν ἐπιούσῃ πρὸς τὸ Κάϊρον, ἀλλὰ δὲν
ἀπαντᾷ ἢ χωρὶα ἐγκαταλελειμένα καὶ ἐρημώσεις
καὶ καταστροφάς. Τὴν μεσημβρίαν τῆς ἄλλης ἡ-
μέρας πλησιάζει εἰς τὸ χωρίον Ἐμβαθεῖ καὶ
ὀλέπει ἐκεῖ παρατεταγμένους τοὺς Μαμαλούκους,
ὀπισθεν δὲ τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος τῶν ἐχθρῶν ἡ-
γεῖροντο αἱ πυραμίδες, μεγαλοπρεπεῖς μάρτυρες
τῶν μεγάλων εὐτυχημάτων καὶ τῶν μεγάλων συμ-
φορῶν τοῦ κόσμου. Δεξιόθεν τῶν πολεμίων κατέ-
βαινεν ἐπιφανὴς ὁ γηραιὸς Νεῖλος, ἀπῆστραπτον
οἱ τριακόσιοι τοῦ Κάϊρου μιναραῖδες, καὶ ἐξεστεινον-
το αἱ πάλαι ποτε γόνιμοι τῆς πολυανθρώπου
Μεμφιδος πεδιάδες. Περικαλλεστάτη δὲ καὶ γρα-
φικὴ ἀντετίθετο ἡ διαλάμπουσα ἐχθρική ἐνδυμα-
σία καὶ τὸ κάλλος τῶν ἵππων καὶ τῶν ἱππέων,
πρὸς τὴν αὐστηρότητα τοῦ ὀπλισμοῦ καὶ τῆς στο-
λῆς τῶν γαλλικῶν ταγμάτων, ὧν ἐν μέσῳ συνε-
χέστο ἐν ἀφελείᾳ ὁ στρατάρχης. Ἦτο ὁ Λεωνίδας
μαχόμενος μετὰ τῶν Σπαρτιατῶν τοῦ κατὰ τῆς
πομπῶδους δυνάμεως τῶν Σατραπῶν, πλὴν τῶν
στενωμάτων ἅτινα ὠχύρονον τὰς Θερμοπύλας.
Ἀλλ' αἱ πυραμίδες ὑπῆρξαν εὐμενεῖς πρὸς τοὺς
Γάλλους. Πολεμισταί! τοῖς κραυγάζει ὁ Ναπολέων,
ἐκ τοῦ ὕψους τῶν μνημείων ἐκείνων, τεσσαράκοντα
αἰῶνες σὰς ἐπισκοποῦσιν!

Ὁ Μουράτ-Βέης ἐκτείνων τὴν δεξιάν του παρὰ
τὸν Νεῖλον, κατασκευάζει ἐκ τοῦ προχείρου χα-
ρακώματα καὶ φραγμούς· ἐνθα τοποθετεῖ τεσσαρά-
κοντα τηλεβόλα καὶ τετράκις μυρίους γεννητσάρους
καὶ σπαχίδας. Ἡ ἀριστερὰ αὐτοῦ πτέρυξ, φθά-
νουσα μέχρι τῶν πυραμίδων, ἀριθμεῖ μυρίους
Μαμαλούκους, ὧν ἕκαστος ἔχει παρ' αὐτὸν τρεῖς
Φελάχας ὠπλισμένους καὶ ὑποχρέους νὰ μάχωνται
ὀπισθεν τῶν χροακωμάτων. Χιλιάδες δὲ τινες Ἀ-
ράβων, οὐχὶ ἐπικούροι τῶν Μαμαλούκων ἀλλὰ
πρόθυμοι, ἐν περιστάσει νίκης, διὰ τὴν λείαν καὶ
τὴν σραγὴν, κατεῖχον τὸ μεταξὺ τῶν πυραμίδων

κενὸν διάστημα. Ὁ δὲ σύμμαχος τοῦ Μουράτ-Βέη, Ἰμπραήμης, ἦν φιλοπόλεμος καὶ γενναῖος εὐρίσκειτο πέραν τοῦ Νείλου μετὰ χιλίων ἵππέων, τοῦ γυναικωνίτου καὶ τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ, ἔτοιμος νὰ προσφύγῃ εἰς Συρίαν, ἐὰν οἱ Γάλλοι ἐνίκων. Πληθος ἀναρίθμητον πλοιαρίων ἔφερε πάντα τὰ πλοῦτη τῶν Μαμαλούκων.

Οὕτω δὲ παρατεταγμένοι περιέμενον τὴν Γαλλικὴν στρατιάν οἱ πολέμιοι.

Καὶ ὁ Ναπολέων συντάσσει τὸν στρατὸν τοῦ ὧς εἰς τὸ Χεβρέϊ, ἀλλ' εἰς τρόπον ὥστε τὸ πῦρ νὰ ἦναι βιαιότερον κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Ἀπαγορεύει νὰ πυροβολήσῃσι μακρόθεν τὸν ἐχθρὸν, ὅστις πρέπει νὰ πλησιάζῃ, διότι ἐφοβεῖτο μὴ οἱ ἀκράτητοι τῆς Ἰταλίας πολέμισται, συνειθισμένοι εἰς τὴν ἐφοδὸν καὶ ὁρμὴν, δυσκολευθῶσι νὰ μένωσιν ἀπαθεῖς ἐν τῇ ψυχρᾷ ταύτῃ τῶν τάξεων ἀκινήτῃ. Καὶ ὁ μὲν Δεναὶ ἴσταται εἰς τὴν δεξιὰν πτέρυγα, ὁ δὲ Βιάλ εἰς τὴν ἀριστεράν καὶ ὁ Δουγά εἰς τὸ κέντρον. Ὁ δὲ Ναπολέων πεισθεὶς ὅτι τὰ τηλεβόλα δὲν ἦσαν ἐπὶ διευθετῶν πεδίου, καὶ ἐπομένως ἡ περὶ τὴν δύναμιν τῶν ἐχθρῶν δὲν ἐτόλμα νὰ ἐξέλθῃ τῶν ὀχυρωμάτων, στερούμενοι πυροβολικοῦ, ἐλίσσει τὴν στρατιάν του ἐκ δεξιῶν, πέραν τῆς βοῆς τῶν ἐχθρικών τηλεβόλων, εἰς τρόπον ὥστε οἱ Γάλλοι κατὰ μόνων τῶν Μαμαλούκων θέλουσιν ἀγωνισθῇ.

Ὁ δὲ Μουράτ-βέης ἔχων ὀξυδέρκειαν καὶ προορατικὸν περὶ τὰ τοῦ πολέμου, ἐνόησεν ἀμέσως ὅτι ἐκ τῆς κινήσεως ταύτης ἐξαρτᾶται ἡ μάχη, καὶ θέλων νὰ τὴν ἐμποδίσῃ, ὁρμᾷ μετὰ ἐπτάκις χιλίων ἵππων καὶ ἐπιπίπτει κατὰ τῆς μοίρας τοῦ Δεσαί. Αὕτη δὲ ἐν πορείᾳ προσβαλλομένη κλονίζεται ἐπὶ μίαν στιγμὴν, ἀλλὰ σχηματισθέντων τετραγώνων δέχεται ἀταράχως τὴν ὁρμὴν τῶν Μαμαλούκων, ὧν ἡ προσθία πληθὺς ἐχύθη κατὰ τῆς μοίρας. Ὁ μὲν Ρεϋνὲ φθάσει ἐπικουρῶν πρὸς τὴν ἀριστεράν πτέρυγα, ὁ δὲ Ναπολέων φερόμενος ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ στρατηγοῦ Δουγά, ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ πληθους τῶν πολεμίων μεταξὺ τοῦ Νείλου καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Ρεϋνὲ. Οἱ δὲ Μαμαλούκοι ἐξήτησαν μετὰ πεισμονῆς ἀνηκούστου νὰ διασπάσῃσι τὰς τάξεις ἀλλὰ θνήσκουσι κεραυνοβολούμενοι ὑπὸ τῶν τετραγώνων ὡς ὑπὸ ἀπορθητῶν τινῶν φρουρίων. Οἱ ἀνδρειότεροι τότε ῥίπτονται μετὰ τῶν ἵππων κατὰ τῆς λόγχης τῶν ἐπιλέκτων καὶ καταπίπτουσιν ἐπ' αὐτῶν, τὸ δὲ πλεθος περιέρχεται μανιωδῶς τὰ τετράγωνα καὶ ζητεῖ νὰ εἰσδύσῃ. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἤττωνται καὶ μέρος αὐτῶν κεραυνοβολούμενοι τρέπεται πρὸς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, ὁ δὲ Μουράτ-βέης, μετὰ τῶν ἐπιτηδειότερων αὐτοῦ ἀξιώματικῶν, φέρεται βιαίως πρὸς τὸ Γίζε ἀποχωρισθεὶς οὕτω τῇ στρατιᾷ του. Ἐν τούτοις ἡ Μοίρα τοῦ Βὸν, κινεῖ κατὰ τοῦ ὠχυρωμένου στρατοπέδου, καὶ ὁ στρατηγὸς 'Ραμπὼν σπεύσας καταλαμβάνει κλεισώρειάν τινα μεταξὺ Γιζᾶχ καὶ τῶν Μαμαλούκων, ἐν μεγάλῳ θορύβῳ καὶ ἀταξίᾳ διακειμένων. Καὶ

οἱ μὲν ἵπποι τῶν Γάλλων ἐφορμῶσι κατὰ τῶν πολεμίων πεζῶν, οἵτινες θεωροῦντες τὴν ἤττην τῶν Μαμαλούκων, τρέπονται πρὸς τὸ Ἐμβάβεχ, ἱκανοὶ δὲ κατορθοῦν νὰ σωθῶσιν εἴτε διὰ τῶν πλοιαρίων εἴτε κολυμβῶντες, ἀλλὰ πολλοὺς ῥίπτει εἰς τὸν Νεῖλον ὁ στρατηγὸς Βιάλ. Καὶ προχωροῦσιν αἱ λοιπαὶ μοῖραι, οἱ δὲ Μαμαλούκοι, ὑπ' αὐτῶν καὶ ὑπὸ τῶν τετραγώνων πυροβολούμενοι, προσπαθοῦν νὰ ἀνοίξωσι δρόμον καὶ ῥίπτονται ἀπεγνωσμένοι κατὰ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατηγοῦ 'Ραμπὼν, ἀλλ' ἡ τόλμη αὐτῶν θραύεται ἐδῶ καὶ στρέφουσι τοὺς χαλινούς· ἐν τάγμα εὐζώνων θανατῶναι πολλοὺς, διότι διέβαινον πέντε βήματα πλησίον, οἱ δὲ λοιποὶ ἡ θνήσκουσιν ἢ πνίγονται εἰς τὸν Νεῖλον. Ὁ Μουράτ-βέης φεύγει μετὰ δισχιλίων πεντακοσίων Μαμαλούκων, περισθέντων μετ' αὐτοῦ ἐκ τῆς γενικῆς ἐκείνης αἰματοχυσίας.

Οὕτω λοιπὸν ἡ διὰ τῆς λόγχης κυρίευσίς τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου, τὰ τεσσαράκοντα αὐτοῦ πυροβόλα, τετρακόσιαι κάμηλοι καὶ αἱ τροφαὶ καὶ ἡ ἀποσκευὴ καὶ τὰ πλοῦτη τῆς εὐγενούς ταύτης στρατιᾶς τῶν δούλων, λογάδων τῶν ἵππέων τῆς Ἀνατολῆς, καὶ πρὸς τούτοις ἡ ὑποταγὴ τοῦ Καῖρου, ὑπῆρξαν τὰ τρόπαια τῆς ἐν Ἐμβάβεχ νίκης. Ὁ δὲ Ναπολέων ὅστις ἐγνώριζε τὴν γοητείαν τῶν παλαιῶν ἀναμνήσεων, ὠνόμασε τὸ κατόρθωμα, *Μάχη τῶν Νυραμίδων*.

Ἄλλ' εἰς τὸ Ἀβουκίρ συμφορὰ ἐβάρυνε τὸν στολίσκον. Τὴν 4. Αὐγούστου ἐφάνη ὁ Ἀγγλικὸς στόλος συγκεῖμενος ἐκ δεκατεσσαρῶν πλοίων τῆς γραμμῆς καὶ δύο βρικίων. Τὴν ἀριστεράν πτέρυγα τοῦ Γαλλικοῦ στολίσκου δίφκει ὁ ἀντιναύαρχος Βλανὰς Διχαπλᾶ, ἀριθμοῦσαν τὸν Μαχητὴν, τὸν Κατακτητὴν, τὸν Σπαρτιατὴν, τὸν Νότον, τὸν Κυρίαρχον Λαὸν καὶ τὸν Φραγκλῖνον. Ἡ ναυαρχὴς ἡ Ἀνατολὴ, φέρουσα ἑκατὸν εἰκοσι τηλεβόλα, ἦν ἀνέβαινον ὁ ναύαρχος Βρενέ, ἦτο εἰς τὸ κέντρον· κατόπιν ἔκειτο ὁ Κεραυνοδόλος, καὶ τέλος τὴν δεξιὰν πτέρυγα διεῖπεν ὁ ἀντιναύαρχος Βιλλενέβ, ἔχων τὸν Εὐτυχῆ, τὸν Ἑρμῆ, τὸν Γουίλλιελμον Τέλλον, τὸν Γενναῖον καὶ τὸν Τιμολέοντα. Γινομένου, τῇ προτεραίᾳ, ναυτικοῦ συμβουλίου, ἡ πλειοψηφία ἤθελε νὰ ναυμαχήσωσιν εἰς πέλαγος ἀνοικτὸν, ἀλλ' ὁ ναύαρχος ἀπεφάσισε, τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ, νὰ πολεμήσωσιν ἐν τῷ λιμένι. Τοποθετήσας λοιπὸν τὸν στολίσκον δύο λεύγας ἀπὸ τῆς γῆς, ἄφησε διάστημα ἱκανὸν διὰ τὴν εὐκολὸν διάβασιν τρικρότου, παραλείψας νὰ φράξῃ αὐτὴν, ὡς ἔδει, διὰ παλαιῶν τινῶν πλοίων. Πλὴν τούτου, ἡμέλησε καὶ τὴν ἐφόπλισιν τῆς παρχίας ἥτις ἦτο ἀναγκαία τοῦ στολίσκου ἐπικούρος, καὶ τὸ χερίστον, ἀπέβιδασεν εἰς τὴν γῆν μέρος τῆς ναυτικῆς δυνάμεως.

Καὶ ἄρχεται ἡ ναυμαχία τὴν 6 ὥραν διὰ ζωπρῶν πυροβολημάτων. Μετὰ μικρὸν, πλοῖά τινα τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ὑπερβαίνουν τὸ μέτωπον τῆς γαλλικῆς γραμμῆς καὶ ἀγκυροβολοῦσι μέσῳ αὐτῆς καὶ τῆς παραλίας, ἐνῶ ὁ Νεῖλος αὐτὸς

διέρχεται κατὰ μέτωπον μετὰ τῆς ἄλλης δυνά-
μεως. Καὶ δύο μὲν πλοῖα ἐκάθισαν κατὰ τὴν ἐκ-
τέλεισιν τοῦ τολμηροῦ τούτου ἐπιχειρήματος, ὁ γαλ-
λικὸς στολίσκος πολεμεῖται μετὰ τὴν δύο πυρῶν
κείμενος, καὶ ἀμφοτέρωθεν ὁ ἀγὼν τελεῖται πει-
σματώδης καὶ φοβερός. Μετὰ μίαν ὥραν ὁ Μα-
χητὴς καὶ ὁ Κατακτητὴς ἔχρουσι τὸ ἥμισυ τοῦ πλη-
ρώματος νεκρούς, συντετριμμένους τοὺς διευθέτας,
τὰς διαχειρίσεις ἀνεκτελέστους, τοὺς ἱστῶν κα-
τάκεκομμένους καὶ τέλος βυθίζονται. Φθάνει δὲ
νύξ καὶ οἱ ἀντίμαχοι φωτίζονται ἐν τῇ φοβερᾷ
ναυμαχίᾳ ὑπὸ μόνῃς τῆς ἐλάμψεως χιλίων διακο-
σίων τηλεβόλων, ἅτινα βροντῶντα συνταράττουσι
τὴν θάλασσαν ὡς ἐν ὥρᾳ κραταιᾷ τρικυμίας.

Ὁ ναύαρχος ἐπληρώθη κατὰ τὰς πρώτας στιγ-
μάς, τὸ δεσπέρως πίπτει πληγὴς ὑπὸ σφαίρας.
Εἰς μάτην ζητοῦν νὰ τὸν φέρωσιν ἀλλαχοῦ, ὅχι,
λέγει θάλασσαν τὴν χεῖρα τῶν φίλων, ὁ γάλλος
ναύαρχος ἀποθνήσκει εἰς τὸ κατάστρωμά του! Καὶ
μετ' ὀλίγον ἐκπνέει. Ἀλλ' ἡ Ἀνατολὴ, καὶ τοὶ
βαρυνομένη ὑπὸ συμφορῶν μεγάλων, διπλασιάζει
τὴν τόλμην καὶ τὴν ἀνδρείαν τῆς, καὶ πολλὰ ἐχ-
θρικά πλοῖα, διατρυπηθέντα ὑπὸ τῶν σφαιρῶν
τῆς, τρέπονται εἰς φυγὴν, ὁ δὲ Βελλεροφόντης,
ὅστις τὰ διαδέχεται, γυμνώνεται ἀπὸ τῶν τριῶν
ιστῶν του καὶ ἀποβάλλει τὸ ἥμισυ τοῦ πληρώμα-
τος· ἀδυνατῶν νὰ διαχειρισθῇ τὰ ἱστία, φέρεται
ὑπὸ τοῦ ἀνέμου εἰς τὴν ὀπισθοφυλακὴν τοῦ γαλλι-
κοῦ στολίσκου καὶ δέχεται πάσας τὰς σφαίρας
αὐτοῦ. Ἔτοιμον ἤδη νὰ βυθισθῇ, κραυγάζει ὅτι
παραδίδεται· ἐὰν δὲ ὁ Βιλινὲς κόπτων τὰς ἀγκύ-
ρας ἔσπευδε νὰ κυριεύσῃ ἀμαχητὶ τὸν Βελλεροφόν-
την, ἡλευθερόνετο μὲν καὶ ἡ Ἀνατολὴ, καὶ τὰ ἄλ-
λα πλοῖα, τὰ μετὰ τοῦ ἐχθροῦ συμπλεκόμενα, ἡ
δὲ συμφορὰ ἡ ἐπικειμένη, ἐτρέπετο εἰς πλήρη καὶ
περιλαμπὴ νίκην. Καὶ ὁ Σπαρτιάτης καὶ ὁ Κυρίαρ-
χος λαὸς καὶ ὁ Νότος, ὡς ἡ Ἀνατολὴ μάχονται
ἡρώϊκως καὶ προξενούσι μεγάλας φθοράς εἰς τοὺς
Ἀγγλους, ὧν πλοῖά τινα δὲν πυροβολοῦσι πλέον.
Ἀλλὰ τὴν 9 ὥραν μετὰδίδεται εἰς τὴν Ἀνατολὴν
πυρκαϊὴ, καὶ οὐδεμίαν προσπάθειαν δύναται νὰ σβύ-
σῃ τὰς φλόγας ἐν μέσῳ τῆς μεγάλης αἵματοχυσίας·
τὸ πλήρωμα ῥίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ οἱ
μὲν πνίγονται, οἱ δὲ σώζονται, καὶ ἡ Ἀνατολὴ
βιβρωσκομένη ἀπανταχόθεν ὑπὸ τῶν φλογῶν, ἐκ-
τινάσσεται εἰς τὸν ἀέρα καὶ καταπλήττει ὁμοίως
καὶ τοὺς δύο ἀντιμάχους στόλους. Καὶ τοὶ δὲ τῆς
συμφορᾶς ταύτης ἐπιτελεσθείσης, οἱ Γάλλοι μά-
χονται πεισματώδεις, ἡ πάλιν γίνεται φοβερὰ μετ'
ὀλίγον, καὶ δὲν παύει ἡ τὴν μεσημβρίαν τῆς ἐπι-
ούσης, καταστραφέντων ἡ κυριευθέντων ὅλων τῶν
γαλλικῶν πλοίων, ἀλλὰ πρὸ τούτου ὁ Βιλινὲς ἀ-
πομακρύνεται μετὰ τοῦ Κατακτητοῦ, τοῦ Γενναίου,
καὶ τῶν φρεγαδῶν ἡ Ἀρτεμὶς καὶ ἡ Δικαιοσύνη, ὁ δὲ
ἐχθρὸς δὲν ἦτο εἰς κατάστασιν νὰ τὰ καταδιώξῃ.

Καὶ ἡ μὲν τύχη ἐφάνη δυσμενὴς εἰς τοὺς Γάλ-
λους εἰς τὴν ναυμαχίαν τοῦ Ἀβουκίρ, καὶ ὁμοῦς
ἐξηγγένισαν τὴν ἥτταν διὰ θαυμαστῆς γενναιότη-

τος καὶ ἡρώϊσμου, ἂν καὶ τὸ τρίτον τῶν πληρω-
μάτων ἔμεινεν εἰς τὰ πλοῖα. Ὁ Καζα-βιάνκκ,
παιδίον δωδεκαετὲς, ἀναδείξας ἀνδρείαν καὶ γεν-
ναιότητα ὑπερδύναμον, ἐπνίγη μετὰ τοῦ πατρὸς,
ὃν δὲν ἠθέλησε νὰ ἐγκαταλείψῃ. Ὁ Θεβενάρ, διοι-
κητὴς τοῦ Νότου, τρυπημένος ἀπὸ τὰς σφαίρας, ἐ-
νεθάρρυνε μέχρις ἐσχάτων τοὺς οἰκείους· ὁ Βλαν-κὲ-
Αυχαίλα, πληγωθείς τὸ πρόσωπον ὑπὸ πολυβόλων
καὶ μαθὼν ὅτι μόνον τρία τηλεβόλα ἦσαν εἰς κα-
τάστασιν νὰ πυροβολώσιν, ἐπεφώνει. Πυροβολεῖτε,
πυροβολεῖτε ὁλονέν! καὶ ἡ ὑστάτη σφαιρὰ μας
δύναται νὰ καταστρέψῃ τὸν ἐχθρόν· ὁ Πετι-Θαυάρ
αποβαλὼν καὶ τοὺς δύο μηρούς, ἠθέλησε νὰ ἀποθά-
νῃ εἰς τὴν θέσιν του ὡς ὁ Βιζιέ, καὶ ἐνῶ ἡ σφαῖρα
τοῦ ἀπέκοπτε ἕνα βραχίονα, οὕτως ἡρωτηριασμένος
ἐφώναζε, Νεῦται τοῦ Κεραινοβόλου, μὴ παραδίδε-
σθε, καλλίον βυθισθῆτε εἰς τὸ κύμα· καρφώσατε
τὴν σημαίαν. Καὶ διέταττε νὰ ῥίψωσι τὸν νεκρόν
του εἰς τὴν θάλασσαν, ἂν οἱ Ἀγγλοὶ κυριεύσωσι
τὸ πλοῖόν του. Ὅτε δ' ἐκυριεύθη ὁ Κεραινοβόλος,
οἱ ἐχθροὶ δὲν εὗρον ἢ ἕνα νεανίαν δόκιμον διοι-
κούντα τὸ πλοῖον.

Δύο συμφοραὶ ἦσαν ἀξιοσημείωτοι εἰς τὸν βίον
τοῦ Ναπολέοντος, ἡ μάχη τοῦ Ἀβουκίρ καὶ ἡ τῆς
Τραφαλγάρ, διότι ἡ μὲν ἐκλείπει τὸν δρόμον τῆς Ἀ-
σίας, ἡ δὲ τῷ ἤρπασεν ἴσως ἐν Κράτος, ἐὰν ὁ Βιλ-
λινὲς ἐξετέλει τὰς διαταγὰς του.

Ὁ Ναπολέων ἐν τούτοις, ἀποκεκλισμένος ἐν τῇ
κατακτῇ αὐτοῦ, ἥτις ἦτο ἤδη ἡ πατρίς αὐτοῦ
τε καὶ τῶν συστρατιωτῶν, ἐὰν ἐδίσταζε καὶ
δὲν ἐπίστευεν εἰς τὸ μέλλον, δὲν ἦτο ἀπλῶς ἡ ὁ
υἱὸς τῆς Τύχης. Ἀλλὰ βασιλεύει ἤδη ὁ στρα-
τάρχης τῶν Γάλλων εἶναι καὶ ὁ Σουλτάνος τῆς
Αἰγύπτου, ὁρεῖται νὰ καθιερώσῃ τὴν εὐφυΐαν του
εἰς τοὺς πολεμιστὰς αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς ὑπηκό-
ους. Ἡ εἰμαρμένη τότε κλεῖνει αὐτὸν νὰ φέρῃ
βασιλικὸν σκῆπτρον παρὰ τὰ βεῖθρα τοῦ Νείλου,
καὶ ὁ πολὺς αὐτὸς στρατάρχης βράβευται διὰ χροιάς
τινος ἀνατολικῆς, ἥτις ἐπιφαίνεται βραδύτερον
εἰς πάσας τὰς θελήσεις, εἰς πάντα τὰ σχέδιά του·
ἐνῶ δ' ἐφαίνετο ὅτι ἐπλάσθη διὰ τὸν θρόνον τῆς
Ἀσίας, ἐπροκίσθη διὰ τῆς ἀναγκαίας καρτερίας
ἵνα διατηρήσῃ τὴν αὐτοῦ δύναμιν σεβαστὴν καὶ
ἀκλόνητον. Ἡ ἐφῆμερος αὕτη βασιλεία του ἐξω-
γόνησεν ἐν αὐτῷ σπέρματα ἀπολύτου δυναστείας,
καὶ ὁμοῦς συμπορεύεται μετὰ τοῦ αἰῶνός του, καὶ
ἀρκεῖται νὰ ἐπιδείξῃ ἑαυτὸν Καλίστην πεφωτισμέ-
νον. Ἀνθίγει ἐν Αἰγύπτῳ τὰς σκηνὰς τῶν ἐν Ἰ-
σπανίᾳ Ἀβασιδῶν ἀρχηγὸς στρατιάς ἀνίκητου,
ἔχων ἐπιτελεῖον συγκείμεναν ἐκ φιλοσόφων καὶ
ἐπιστημόνων, ἀναπτύσσει τὰς τέχνας τῆς Εὐρώπης
καὶ μεγαλύνει τὴν θρησκείαν τοῦ Μωῦσῃ καὶ οὕτω
παριστᾷ εἰς τὸν κόσμον, θέαμα καινοφανές, κα-
τακτητὴν ὅστις, σεβόμενος τὴν θρησκείαν τῶν ἡτ-
τημένων, ὑπενθυμίζει εἰς αὐτοὺς τὸ παλαιὸν με-
γαλεῖον, τιμῶν δημοσίως τὰ μνημεῖα τῆς πατρί-
δος τῶν. Ἐὰν δὲν ἔχωμεν πλέον στόλον, ἐπεφώ-
νησεν ἀκούσας τὴν καταστροφὴν τῆς ναυτικῆς δύ-

νῆμεως, ἃ· μείνωμεν ἐδῶ, ἢ ἃ· ἐξέλθωμεν ἐνδοξοί
ώ· οἱ ἄρχαιοι. Καὶ οἱ στρατιῶται ἀκούσαντες τὸν
στοιῶκόν τοῦτον ἐπικηδύνον, ὑπετάχθησαν εἰς τὴν
τύχην, οὐχὶ ὁμῶς· οἱ ἐντόπιοι, διότι μετ' ὀλίγον
ἀνὰ βραχὺς τις ὑπὸ κωρος ἐτάραττε τὴν ἀπείραντον
πόλιν τοῦ Καίρου.

Ἦτο δὲ τότε ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ φύσις ἐκτελεῖ
τὸν ἐτήσιον ἐκχειλισμὸν τοῦ Νεῖλου, ποτίζουσα τὸ
αἰγυπτιακὸν ἔδαφος, καὶ ἀρχαῖα τις τελετὴ δοξάζει
μετ' ἐπισημότητος τὸ εὐεργέτημα τοῦ ποταμοῦ. Ὁ
Ναπολέων λοιπὸν ἠθέλησε νὰ τιμήσῃ τὸ πολιτικὸν
τοῦτο καὶ θρησκευτικὸν ἔθιμον καὶ προσδρῶν
τὴν τελετὴν κάθηται εἰς σκηνὴν μεγαλοπρεπῆ
μετὰ τοῦ Πασᾶ τῆς πόλεως· αὐτοῦ νεύοντος, τὸ
ἄγαλμα τῆς μνηστῆς τοῦ Νεῖλου βυθίζεται εἰς τὸ
κύμα, αὐτὸς δὲ σκορπίζει χρυσίον εἰς τὸν λαόν,
μοιράζει καυτάνια εἰς τοὺς ἐπισημοτέρους καὶ χα-
ρίζει ἔνδυμα μεγαλοπρεπὲς εἰς τὸν Μουφτῆν, τὸν
φρουρὸν τῆς οἰκοδομῆς ὅπου φυλάττεται τὸ Νει-
λόμετρον. Καὶ μετ' ὀλίγον συνορτάζει μετὰ τῶν
ἐντοπίων τὰ γενέθλια τοῦ Μωάμεθ, πριετοιμά-
σας παράταξιν μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐπίσημον, καὶ
διαφωτίσας τὴν πόλιν. Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ ἐπο-
χὴν ἐξεκίνει διὰ τὴν Μίκκν τὸ ἱερὸν Καραχάνιον
τοῦ Καίρου, καὶ ὁ Ναπολέων γράφει εἰς τὸν Σερί-
φην τῆς Μέκκας φιλικωτάτην ἐπιστολὴν καὶ προσ-
τατεύει τὴν ὁδοιπορίαν τοῦ Καραθανίου διὰ πολυ-
πληθοῦς στρατιωτικῆς δυνάμεως.

Ἀλλ' ἐνθ' οἱ κάτοικοι κολακευθέντες ἐξύμνου
τὰ κατορθώματα τῆς γαλλικῆς λόγχης, τοῦ Ἰμ-
βραήμ-βη καὶ τοῦ Μουράτ οἱ ἀπόστολοι, ἤγειρον
ἀπάνταχού στάσεις, καὶ ἔνοπλοι ἀθροίσαις ἠνάγ-
καζον τὸν στρατάρχην νὰ μεταχειρισθῇ τὰ μέσα
τῆς Νεμέσεως πρὸς καταστολὴν τῶν ἐπαναστά-
σεων. Καὶ ὅμως ἀπὸ τὴν τέφραν τῶν πυρρακτω-
θέντων χωρίων ἀνεφύοντο καθ' ἑκάστην νέοι γυ-
σιασμοί, καὶ κραυγαὶ ἐκδικήσεως λυσσωδούς ἡ-
γείροντο κατὰ τῶν αὐστηρῶν μέτρων τῆς δικαιο-
σύνης. Οἱ Αἰγύπτιοι, εἰθισμένοι εἰς τὴν ἀνάπαυσιν
μονοτόνου δουλείας, εἶδον αἰφνης ὅτι οἱ νόμοι
κατέβαλλον τὰς κτηνόδεις αὐτῶν ἕξεις. Ὡ! δὲν εἶ-
ναι εὐκολος ἡ λογικὴ ὑποταγὴ, ὅπου ὑπῆρχεν ἡ
ἀπαθὴς δουλεία! Ἡ δουλεία εἶναι κώδης στε-
ρούμενος σχολίων, ἔχων τοὺς φανατικούς θια-
σώτας του, εἶναι τὸ Κοράνιον, ὅπερ ἐστιγματίζει
πάντα νεωτερισμὸν, πᾶσαν ξένην νομοθεσίαν, ἡ
θρησκεία, ἐνὶ λόγῳ, ἦτο φραγμὸς ἀνυπέρβλητος.
Ἀλλ' ἡ στρατιὰ τῶν Γάλλων κατέστειλε διὰ τῶν
ὅπλων τὴν βίαν τῶν ἐπαναστάσεων, διότι ἡ φω-
νὴ τῶν ὅπλων καὶ τῆς δυνάμεως εἶναι ἐφικτὴ
εἰς πάντα λαόν.

Πλὴν τῶν μισθοφόρων τοῦ Ἰμβραήμ-βη καὶ τοῦ
Μουράτ-βη, πλὴν τῶν πολλῶν ἀποσώλων, οἵτινες,
ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας, ἠρέθιζον τοὺς Αἰγυ-
πτίους εἰς ἐπανάστασιν, τὸ ἐφεξῆς φερμάνιον τοῦ
Σουλτάνου προῦκάλει τοὺς πιστοὺς εἰς τὰ ὅπλα
καὶ ἐπέταττε τὴν καταστροφὴν τῶν Γάλλων.

« Ὁ λαὸς τῶν Γάλλων (εἶθε ὁ ὕψιστος νὰ κατα-
στρέψῃ τὸν τόπον του, καὶ νὰ ἀτιμάσῃ τὰς ση-
μαίας του!) ὁ λαὸς τῶν Γάλλων εἶναι ἔθνος ἀ-
πίστων, ἔθνος κακούργων ἀχαλινώτων . . .
» Θεωρεῖ τὸ Κοράνιον καὶ τὰς Γραφὰς ὡσεὶ μύ-
» θους . . . Ὑπερασπιστὴ τοῦ Ἰσλαμισμού! γεν-
» νεῖν προστατᾶται τῆς πίστεως, σεις οἱ ἕνα μόνον
» λατρεύοντες Θεόν, οἱ εἰς τὸν προφήτην Μωάμεθ
» πιστεύοντες, ἐνωθῆτε, ὦ υἱοὶ τοῦ Ἀδδερ-Ἀλ-
» λὰχ, ἐνωθῆτε καὶ σπεύσατε εἰς τὸν πόλεμον,
» ὑπὸ τοῦ ὕψιστου περικαλυπτόμενοι καὶ θαρ-
» ρύντες! Αἱ σπῆχαι σας, δόξα τῷ Θεῷ, εἶναι
» κοπτεραὶ, τὰ βέλη σας ὀξεία, τὰ δόρατά σας ἀ-
» δάμκστα, τὰ τηλεβόλα σας κεραυνοὶ! . . .

» Εἰς σᾶς ἐπεφυλάττεται ἡ δόξα νὰ τοὺς κα-
» ταστρέψῃτε ὁλοτελῶς· ὡς ὁ κονιορτὸς ὁ ὑπὸ τῶν
» ἀνέμων διασκορπιζόμενος, οὕτως οὐδὲ ἔχνο·
» τῶν ἀπίστων Γάλλων νὰ σωθῇ, διότι ἡ ἐπαγγελ-
» λία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐπίσημος· ἡ ἐλπίς τῶν κα-
» κούργων ματαιωθήσεται, οἱ κακούργοι ἐξολο-
» θρευθήσονται. Δόξα τῷ Θεῷ, τῷ μεγάλῳ, τῷ
» Παντοκράτορι!

Ἄλλ' ὁ Ναπολέων, ἀνώτερος τῶν συμφορῶν καὶ
τῶν κινδύνων, ἠγείρετο ὥσπερ ἀνεμοζάλη φοβερά,
ἐκ μέσου βιθυτάτης γαλήνης, καὶ διεσκόρπιζε διὰ
τῆς λόγχης τοὺς ἐπναστάτας, καὶ ἐπνήγαγε διὰ
τῆς συνέσεως καὶ τῆς ἰσχύος τὴν ὑποταγὴν καὶ
τὴν ἡσυχίαν.

Πόσον εὐγενέστεροι φαίνονται οἱ Γάλλοι σή-
μερον! (ἰκολοῦθε!).

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ.

Ἐν τῷ ἔτῳ Κεραικῷ καὶ τῇ Ἀγορᾷ συνεχῆς
ἱδρυτο ἡ Πεισιανάκτις μὲν τὸ πρὶν καλουμένη
στοὰ, Ποικίλη δὲ, ἐκ τῶν ποικίλων καὶ λαμπρῶν
γραφῶν αἵτινες διεκόσμησαν αὐτήν, ὕστερον ἐπο-
νομασθεῖσιν. Πολλοὶ καὶ ἐνδοξοὶ τῆς ἀρχαιότητος
ζωγράφοι, οἵτι ὁ Πάναιος, ὁ Μίκων, ὁ Πάμφιλος
καθωράϊζαν διὰ τῶν λαμπρῶν αὐτῶν ἔργων τὴν
κορωνίδα ταύτην τῶν ἐν Ἀθήναις στοῶν, ἀλλ' ἡ
γραφὴ τοῦ φιλοτίμου Πολυγνώτου ὑπερέβαλε τὰς
τῶν ἄλλων κατὰ τε τὸ κάλλος, τὴν χάριν καὶ τὴν
ἀκρίβειαν. Ὁ μέγας δὲ οὗτος ζωγράφος, Ἀγλαο-
φώντος μὲν υἱός, Θάσιος δὲ τὴν πατρίδα, ἐλθὼν
εἰς Ἀθήνας, τὴν τότε παλαιστραν, ὡς εἰπεῖν, ἐν ἣ
ἀνεδεικνύετο ἡ ἀνθρώπινος μεγαλοφυΐα, καὶ γνω-
σθέντων τῶν πλεονεκτημάτων αὐτοῦ, δόγματι τοῦ
δήμου μετέσχεν Ἀθηναῖος τὴν ἰσοπολιτείαν, σπα-
νιώτατον τοῦτο προνόμιον κατὰ τὰς τότε περὶ ἰ-
θαγενείας ἐπικρατούσας αὐστηροτάτας ἀρχάς· διὸ
καὶ εὐγνωμονῶν πρὸς τὴν πόλιν ἰδίαις δαπάναις
ἔγραψε καὶ τὴν στοᾶν ταύτην καὶ ἄλλα θεῶν ἱερὰ
καὶ δημόσια καθιδρύματα.